

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060106

DOM
2019-09-10
Stockholm

Mål nr
M 8919-18

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2018-09-11 i mål nr M 1504-18, se bilaga A

PARTER

Klagande
AIÅ

Ombud: Advokat SF

Motparter

1. Länsstyrelsen i Skåne län
205 15 Malmö

2. JAH

3. Lilla Alstad vägsamfällighet
c/o MO

4. CG

5. AG

Ombud för 3-5: JAH

SAKEN

Tillsyn enligt miljöbalken

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av mark- och miljödomstolens dom upphäver Mark- och miljööverdomstolen Länsstyrelsens i Skåne län föreläggande den 7 mars 2018 i ärende nr 535-10208-2017.

Dok.Id 1487326

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–16:30
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

AIÅ har yrkat att föreläggandet ska upphävas.

Länsstyrelsen i Skåne län har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Lilla Alstad vägsamfällighet (vägsamfälligheten) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

JAH, CG och **AG** har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

AIÅ har vidhållit vad hon anfört i mark- och miljödomstolen och tillagt bl.a. följande:

Vatten rinner från XXX in på XXY. Hon ifrågasätter varför hon ska ta hand om vattnet som kommer från den högre belägna grannfastigheten. Vid ihållande nederbörd blir vatten stående på såväl hennes fastighet som XXX och flera fastigheter i omgivningen till dess vattnet hunnit rinna undan. Boende i området har bekräftat att den s.k. dödissjön regelmässigt översvämmas sedan lång tid tillbaka.

Den gamla dräneringsledningen var nedgrävd och således dold vid hennes tillträde till fastigheten. Säljaren upplyste inte om ledningens existens och den omfattades inte av köparens undersökningsplikt. Ledningen saknar dock betydelse för grannarna. Ingen vet i dag exakt var den ligger eller om det är meningsfullt att spola den. På grund av ledningens dåliga skick är det inte säkert att föreläggandet går att genomföra. För att

kunna följa föreläggandet skulle hon tvingas gräva upp en stor del av paddockens yta, ca 1 500 kvadratmeter.

Länsstyrelsen vidhåller vad den anført i mark- och miljödomstolen och har tillagt bl.a. följande:

Ansvar för att underhålla en vattenanläggning enligt 11 kap. 17 § miljöbalken är strikt och långtgående och det saknar betydelse att klaganden inte kände till anläggningen när fastigheten förvärvades. Vidare omfattas fastighetsägaren som verksamhetsutövare av kunskapskravet enligt 2 kap. 2 § miljöbalken och bestämmelserna om egenkontroll i 26 kap. 19 § miljöbalken. Därmed har hon, oaktat föreläggandet om spolning, en skyldighet att känna till var ledningen går och även att säkerställa att hon kan komma åt den för fortsatt underhållsspolning när behov uppstår.

Av bilder från länsstyrelsens fältbesök framgår att vatten ansamlas vid sidan av paddocken mot vägen. Därmed är det inte visat att det nya dräneringssystemet har en sådan funktion att det säkerställer avvattning från området i tillräcklig utsträckning. En GIS-analys visar att avrinningen i det aktuella området sker från norr till söder, dvs. från XXX till XXY. Det är därmed av stor vikt att den vattenanläggning som finns på XXY är i ett sådant skick att skada inte uppkommer på vägen eller på intilliggande fastigheter. Det har inte visats att sådana problem funnits historiskt, mer än att en transformatorstation har behövts höjas. Den äldre ledningen ligger djupare än den nya avvattningsanläggningen och har troligen haft som syfte att tillse avrinningen av det vatten som tidigare naturligt runnit till den igenlagda ”dödissjön”.

Vid spolning av en ledning krävs ett ingångshål. Således är det en punkt fastighetsägarna initialt måste hitta och komma åt. Ledningen går även utanför paddocken varför det inte är visat att själva paddocken nödvändigtvis måste grävas upp. Det är dock inte uteslutet att delar av grävarbetena behöver ske i paddocken. Åtgärder för åtkomst av anläggningen borde vidtagits innan en ny anläggning installerades ovanpå den äldre. Om den äldre anläggningen inte längre behövdes borde den ha rivits ut.

JAH, CG och AG har anfört bl.a. följande:

Frågan om dagvatten har inte hanterats på ett fackmässigt sätt. Senast den 7 december 2018 kunde man på plats konstatera rikliga vattenmängder som lämnade klagandens fastighet och hamnade på vägen samt på grannfastigheterna. Klaganden har löst dagvattenhanteringen genom att aktivt bortleda dagvattnet till grannfastigheterna. Den aktiva handlingen består huvudsakligen i att man höjt marknivån så att vägen och grannfastigheterna ligger lägre.

Vägsamfälligheten har anfört bl.a. följande:

Klaganden konstaterar i sitt överklagande att den gamla dräneringsledning som påträffades 2015 var igensatt och att området var en ”vattensjuk äng”. Sambandet mellan dessa två faktum är uppenbart. Klaganden har inte åtgärdat den igensatta äldre ledningen eller ersatt den med en ny dränering i rätt höjd. Höjningen av marknivån medför att det vattensjuka området utvidgas till angränsande fastigheter.

Dräneringsrören i det nya toppskiktet verkar endast förbättra situationen marginellt. Vattenanläggningen måste åtgärdas så att vatten inte rinner ut på vägen, annars måste vägsamfälligheten bekosta en avsevärd höjning av vägbanan med bärlagermakadam för att bevara vägbanans bärighet. Det är uppenbart att vägen och marken på fastigheten XXX ligger lägre än den nyanlagda paddocken och bärlagerutfyllnaden öster om paddocken. När byggandet av paddocken påbörjades upplystes klaganden om att ett gammalt avlopp går från området mot sydväst till en liten bäck ca 200 meter söder om XXY.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Av utredningen i målet framgår bl.a. följande: Klaganden har anlagt en paddock och en hårdgjord hage på sin fastighet XXY. Längs med anläggningarna mot norr går en grusväg som förvaltas av vägsamfälligheten. På andra sidan vägen ligger fastigheterna XXX och XXZ. För dräneringen av paddocken och den hårdgjorda hagen har klaganden anlagt ett rörsystem och en uppsamlingsbrunn

med en elektrisk pump. Vid grävningsarbetena kapades en befintlig dräneringsledning, som lagades och lämnades kvar. Enligt klaganden rör det sig om en enkel perforerad slang, tre tum i diameter, som ligger ca 40 cm lägre än de nya dräneringsrören och är halvt igensatt med slam. Det är okänt var den börjar och slutar. Klaganden har anfört att hon kontaktat fastighetens tidigare ägare som uppgett att ledningen är ca 20 meter lång och lades dit på 1990-talet, i syfte att avvattna den så kallade dödissjö som då fanns på platsen.

Vägsamfälligheten och JAH har anfört att anläggningen klaganden uppfört ändrat markförhållandena i området så att vatten inte längre rinner undan, utan samlas på vägen och på fastigheterna norr om vägen.

Länsstyrelsen har mot bakgrund av underhållsansvaret för vattenanläggning i 11 kap. 17 § miljöbalken förelagt klaganden att säkerställa den äldre ledningens funktion genom att spola den. I motiveringen till beslutet om föreläggande ifrågasätter länsstyrelsen om den äldre ledningen har någon större betydelse för avvattningen av området i dagsläget med hänsyn till de utfyllnader som skett och den nya markavvattningsanläggningen. Länsstyrelsen bedömer dock att det inte helt kan uteslutas att ledningen fortfarande fyller någon form av avvattnande funktion i området.

Frågan i målet är om länsstyrelsen haft fog för föreläggandet. Mark- och miljööverdomstolen gör följande bedömning:

Det är osäkert i vilken mån det finns ett samband mellan den äldre ledningens funktion och de skador som gjorts gällande. Inte mycket är känt om ledningen och det framstår utifrån handlingarna i målet som högst osäkert om den skulle fungera även efter en lyckad spolning. Det kan finnas andra problem förutom att den är igensatt. Fallet kan t.ex. vara undermåligt, vilket påpekats av såväl klaganden som av en representant för vägföreningen. Vidare är det osäkert i vilken utsträckning ledningen skulle bidra till minskade översvämningar i området om den fungerade. Osäkerheterna är så betydande att föreläggandet – som kan väntas medföra förhållandevis stora kostnader för klaganden – inte kan anses befogat. Det ska därför upphävas.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv och Mikael Hagelroth, referent, samt tekniska rådet Dag Ygland och hovrättsrådet Ralf Järtelius.

Föredragande har varit Leonard Örner.

VÄXJÖ TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2018-09-11
meddelad i
Växjö

Mål nr M 1504-18

PARTER

Klagande
ÅIAM

Ombud: Advokat SF

Motpart

Länsstyrelsen i Skåne län
205 15 Malmö

ÖVERKLAGAT BESLUT

Länsstyrelsens i Skåne län beslut den 7 mars 2018 i ärende nr 535-10208-2017, se bilaga 1

SAKEN

Tillsyn av vattenverksamhet på fastigheten XXY, Trelleborgs kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen ändrar länsstyrelsens beslut endast på så sätt att:

1. **Senast den 1 januari 2019** säkerställa funktionen i den ursprungliga vattenanläggningen som löper från området med paddocken mot sydväst genom att spola densamma.
2. **Senast den 15 januari 2019** inkomma med en redogörelse över att spolning skett och att ledningens funktion säkerställts. Redogörelsen ska innehålla uppgifter om när och hur spolning skett samt hur man kontrollerat att ledningens funktion efteråt.

Dok.Id 439052

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 81 351 03 Växjö	Kungsgatan 8	0470-560 100 E-post: mmd.vaxjo@dom.se www.vaxjotingsratt.domstol.se	0470-253 46	måndag – fredag 08:00–16:00

BAKGRUND

Länsstyrelsen i Skåne län (länsstyrelsen) beslutade den 7 mars 2018 att förelägga AMÅI, i egenskap av lagfaren ägare till fastigheten XXY, att:

1. **Senast den 30 juni 2018** säkerställa funktionen i den ursprungliga vattenanläggningen som löper från området med paddocken mot sydväst genom att spola densamma.
2. **Senast den 15 juli 2018** inkomma med en redogörelse över att spolning skett och att ledningens funktion säkerställts. Redogörelsen ska innehålla uppgifter om när och hur spolning skett samt hur man kontrollerat att ledningens funktion efteråt.

Länsstyrelsen beslutade även att avsluta tillsynen gällande ändrad avrinning i området till följd av förändrad topografi utan ytterligare åtgärd. Detta med hänvisning till att frågan bedöms vara av civilrättslig art som hanteras inom ramen för jordabalken (1970:944).

AMÅI har överklagat länsstyrelsens beslut till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

AMÅI har yrkat att länsstyrelsens beslut upphävs och anför till stöd för sitt överklagande i bl.a. följande.

Den ursprungliga markavvattningsledningen har vid tillträde till fastigheten och under ägandet aldrig varit i funktionsdugligt skick och det är uteslutet att den ursprungliga markavvattningsledningen fyllt någon form av avvattande funktion i området. Den ursprungliga markavvattningsledningen går inte heller att spola pga. av avsaknaden av brunnar med jämna mellanrum.

Den nya dräneringen som anlades för paddocken ligger 800 mm under jord och

befinner sig cirka 400 mm över befintlig gammal dränering.

Med det nyanlagda dräneringssystemet och lutningen på paddocken har det åstadkommit en bättre dränering än den som ursprungligen fanns.

Vattnet rinner från fastigheterna XXX och XXZ in på fastigheten XXY och inte åt motsatt håll. Vatten rinner även från vägen in på berörd fastighet och fastigheten XXX.

Ingivna filmer från JAH visar inte att vatten skulle rinna från XXY in på fastigheten XXX. Det är inte heller visat att vägbanan mellan fastigheterna blir vattenfylld.

Det är okänt var det gamla dräneringsröret börjar och slutar. Det kan därför inte uteslutas att det gamla dräneringsröret till viss del ligger på annan fastighet där rådighet saknas. Typiskt sett omfattar ett dräneringssystem flera fastigheter. Ett stopp eller annat problem med dräneringsröret kan därför mycket väl ha uppstått på annan fastighet. Det är anmärkningsvärt att länsstyrelsens beslut angående spolning m.m. endast omfattar berörd fastighet.

När flera fastigheter har liknande behov, kan en gemensamhetsanläggning bildas genom en anläggningsförrättning. Vid bildandet beslutas om regler för hur fastigheterna ska samverka för att bygga, underhålla och fördela kostnaderna för anläggningen. Av fastighetsregistret kan inte utläsas att fastigheten XXY ingår i någon gemensamhetsanläggning. Inte heller framgår av registerutdraget att dräneringsröret skulle vara omfattat av någon avtalsrättighet eller myndighetsbeslut som ålägger några skyldigheter.

Dräneringsröret fanns dolt vid förvärv av fastigheten och det saknas kännedom om när dräneringsröret grävdes ned.

Fog saknas därför att förelägga fastighetsägaren att spola den ursprungliga vattenanläggningen och mark- och miljödomstolen ska därför upphäva länsstyrelsens beslut i sin helhet.

AMÅI åberopar viss skriftlig bevisning.

Länsstyrelsen motsätter sig bifall till överklagandet och anför till stöd för sin inställning bl.a. följande.

Fastighetsägaren framför i överklagandet att den äldre markavvattningsledningen vid förvärvet varit dold och att fastighetsägaren inte haft kännedom om densamma. Vid förvärv av fastigheten har fastighetsägaren köpt på sig ansvaret för den aktuella markavvattningsledningen, ledningen, på fastigheten. Enligt 11 kap 17 § miljöbalken (MB) är den som äger en vattenanläggning skyldig att underhålla den så att det inte uppkommer skada för allmänna eller enskilda intressen genom ändringar i vattenförhållandena. Det faktum att anläggningen är under marken, och som fastighetsägaren anger varit dold, fråntar inte fastighetsägaren underhållsansvaret. Vid förvärv av en fastighet har den som köpt fastigheten en undersökningsplikt, denna omfattar även de vattenanläggningar som finns på fastigheten. Därmed ändrar inte det faktum att anläggningen varit dold länsstyrelsens uppfattning om fastighetsägarens underhållsansvar.

Fastighetsägaren framför vidare att anläggningen inte ska ha varit funktionsduglig vid förvärvet av fastigheten. Inte heller detta ändrar det faktum att fastighetsägaren har ett underhållsansvar för markavvattningsledningen då nuvarande fastighetsägare, som anförts ovan, köpt på sig underhållsansvaret för markavvattningsledningen genom förvärvet av fastigheten. Som framgår av länsstyrelsens ärende grävdes den äldre markavvattningsledningen av i samband med att paddocken anlades. Enligt uppgifter var denna ledning då igensatt med jord och annat material. Länsstyrelsen menar att det därmed i ärendet är konstaterat att den aktuella ledningens underhåll är eftersatt och att det funnits fog för

länsstyrelsen att förelägga fastighetsägaren, med stöd av bland annat 11 kap 17 § MB, att spola den äldre ledningen.

Ny anläggning i förhållande till äldre anläggning

Fastighetsägaren menar att den gamla markavvattningsledningen har ersatts av det nya dräneringssystemet som lagts ner i paddocken. Länsstyrelsen ställer sig frågande till varför fastighetsägarna under anläggningen av det nya dräneringssystemet valt att laga den gamla, underliggande, anläggningen då denna grävdes av. I det fall den nya anläggningen haft för syfte att fullt ut ersätta den tidigare anläggningen borde den äldre markavvattningsledningen rimligen rivits ut och inte lagats i samband med anläggningsarbetet. Detta tyder enligt länsstyrelsen på att fastighetsägaren vid tillfälle ansett att den äldre markavvattningsledningen fortfarande haft ett syfte att uppfylla. Till dess anläggningen inte rivits ut har fastighetsägarna ett underhållsansvar av densamma för att säkerställa att det inte uppkommer skada på allmänna eller enskilda intressen till följd av anläggningens underhåll.

Då det i ärendet framkommit att den äldre markavvattningsledningen är bristfälligt underhållen bedömer länsstyrelsen det som skäligt att fastighetsägaren underhåller densamma genom att spola den då det inte visats att denna inte längre har en funktion att fylla i relation till paddockens dräneringssystem. Om inte brunnar finns i vilka ledningen kan nås anser länsstyrelsen att ledningen får grävas fram så att den blir åtkomlig från något håll för spolning.

Samlad bedömning

Sammantaget bedömer länsstyrelsen att det i ärendet visats att den äldre markavvattningsledningen har ett eftersatt underhåll och att den är i behov av spolning för att säkerställa dess funktion. Anläggningen har vid tillfället då paddocken anlades lagats av fastighetsägaren efter att den grävts av. Således har man aktivt valt att inte riva ut anläggningen och har istället underhållit densamma. Detta underhållsansvar omfattar även dess funktion att leda vatten varför länsstyrelsen bedömer det som skäligt att fastighetsägaren spolar ledningen för att

säkerställa den avvattnande funktionen i markavvattningsledningen så att skada på enskilda intressen inte uppkommer till följd av eftersatt underhåll av anläggningen.

Mot bakgrund av vad som anförts ovan yrkar länsstyrelsen att mark- och miljödomstolen avslår överklagan och fastställer länsstyrelsens föreläggande med dnr 535-10208-2017 om att spola den befintliga ledningen för att säkerställa den äldre markavvattningsledningens funktion inom fastigheten.

AMÅI vidhåller sin inställning att mark- och miljödomstolen ska bifalla överklagandet och anför i huvudsak följande.

Underhållsskyldigheten

Det gamla dräneringsröret var dolt på fastigheten XXY vid tillträdet. Varken tillgängligt utdrag ur fastighetsregistret eller resultatet av en okulär besiktning av fastigheten gav vid handen att en s.k. utvidgad undersökningsplikt skulle kunna bli aktuell på grund av något som fysiskt gick att observera på plats eller kunde utläsas ur en handling, såsom existensen av ett servitut. Några muntliga upplysningar om existensen av det gamla dräneringsröret lämnades inte heller av den tidigare ägaren BB. Med andra ord ett dolt fel som inte omfattas av köparens undersökningsplikt.

Av kommentaren till Miljöbalken, BB m fl, Zeteo 2017-06-05, framgår bl.a följande angående det underhållsansvar för vattenverksamhet som regleras i 11 kap 17 § i MB ” *Underhållsansvaret innebär att ägaren är skyldig inte bara att utföra löpande reparationer utan även att bygga om en anläggning som tjänat ut. Sådana delar av anläggningen som saknar betydelse för någon annan än ägaren behöver dock inte vidmakthållas* ”.

AMÅI gör gällande att det gamla dräneringsröret saknar betydelse för grannarna. Något annat är inte heller visat av länsstyrelsen.

Att entreprenören LH lagade en del av det gamla dräneringsröret när det grävts fram ändrar inte på detta faktum.

Kommentaren till 11 kap. 17 § MB stödjer således att dräneringsröret inte behöver vidmakthållas.

Nya anläggningen

Det nyanlagda dräneringssystemet, bestående av ett flertal rör och en brunn med pump, tillsammans med lutningen på paddocken har åstadkommit en bättre dränering än den som fanns genom det gamla icke fungerande dräneringsröret. AMÅI har inte vid någon tidpunkt ansett att det gamla dräneringsröret fortfarande hade en uppgift att fylla som vattenanläggning. Länsstyrelsen överfokuserar således på det faktum att entreprenören LH lagade en del av dräneringsröret när detta grävts av. För en markentreprenör är det en självklarhet att alltid reparera de skador man åstadkommer på ledningar under mark.

Hade det äldre dräneringsröret rivits ut ligger det nära till hands att länsstyrelsen hävdar att de påstådda översvämningarna orsakades just på grund av dess avlägsnande.

Entreprenören LH framhöll spontant vid färdigställandet av det nya dräneringssystemet att fastigheten nu fått en dräneringslösning som var ”tio gånger bättre” än det gamla dräneringsröret.

Gamla dräneringsröret

Efter ett antal misslyckade försök, lyckades det för undertecknat ombud att få ett samtal med BB, den förre ägaren till fastigheten som AMÅI förvärvade 2014.

BB ärvde fastigheten vid faderns bortgång 1989. BB kom under samtalet fram till att det gamla dräneringsrör som LH grävde av och lagade är ett dräneringsrör som BB lade ner på nittiotalet för att tömma vatten ur den s.k. dödissjön. Han ville minnas att röret är omkring 20 meter långt och går i riktning ”mot bäcken”.

Trelleborg XXX

AMÅI noterar på nytt att länsstyrelsen inte till någon del beaktat att XXX är högre belägen än fastigheten och att vatten rinner från fastigheten XXX in på XXY.

Sammanfattning

Entreprenörens lagning av den del av det gamla dräneringsröret som grävdes av saknar betydelse för bedömningen i ärendet. Detta var ett standardförfarande som skedde omedelbart på plats. Länsstyrelsen har inte heller beaktat grannfastigheternas inverkan på ifrågavarande fastighet och då särskilt fastigheten XXX. Det är heller inte visat att dräneringsröret skulle vara av någon som helst betydelse för någon av grannfastigheterna. Det behöver därför inte vidmakthållas.

Länsstyrelsen har inte heller preciserat var det gamla dräneringsröret kommer i från, vart det tar vägen, på vilket sätt underhållet var eftersatt eller vilka fastigheter som är berörda, vilket skapar en betydande rättsosäkerhet.

Enligt uppgifter från Jordbruksverket ska markägaren vara mycket försiktig med att spola gamla ledningar eftersom de kan flytta sig eller skadas genom spolning.

AMÅI ifrågasätter att det gamla dräneringsröret, nedlagt av BB med en uppgiven längd om endast 20 meter, någonsin kunnat fungera. Efter hennes tillträde (men före paddockens anläggande) fick hästarna gå omkring i vatten vilket är dokumenterat i sex fotografier som återfinns i

länsstyrelsens akt. Olika personer, boende i grannskapet före 2014 har bekräftat att området ”dödissjön” regelmässigt brukade översvämma under årens lopp.

Fog saknas därför att förelägga fastighetsägaren att spola den ursprungliga markavvattningsledningen och mark- och miljödomstolen skall därför upphäva länsstyrelsens beslut i sin helhet.

AMÅI åberopar viss kompletterande skriftlig bevisning.

DOMSKÄL

Tillämpliga bestämmelser framgår av det överklagade beslutet.

Mark- och miljödomstolen bedömer att det som klaganden anför om att förra ägaren lade ned dräneringsledning under 1990-talet för att tömma vatten ur den s.k. dödissjön indikerar att det är brister i underhåll av denna ledning. Bristerna kan innebära problem med översvämning av berörda fastigheter runt den nylagda paddocken. Fog finns därför att förelägga nuvarande ägare till XXY att underhålla och dokumentera i enlighet med det överklagade beslutet. Domstolen noterar dock att föreläggandet endast avser fastigheten XXY och alltså inte eventuella uppströms eller nedströms belägna fastigheter, vilka även de kan erfordra underhåll av aktuell ledning.

Vad gäller ifrågavarande ledning på fastigheten XXY instämmer således mark- och miljödomstolen i länsstyrelsens bedömning. Vad AMÅI anfört föranleder ingen annan bedömning. Överklagandet ska därför avslås.

Mark- och miljödomstolen ändrar länsstyrelsens beslut endast på så sätt att:

1. **Senast den 1 januari 2019** säkerställa funktionen i den ursprungliga vattenanläggningen som löper från området med paddocken mot sydväst genom att spola densamma och,

2. **Senast den 15 januari 2019** inkomma med en redogörelse över att spolning skett och att ledningens funktion säkerställts. Redogörelsen ska innehålla uppgifter om när och hur spolning skett samt hur man kontrollerat att ledningens funktion efteråt.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga 2 (DV427)

Överklagande senast den 2 oktober 2018.

Anders Enroth

Mats Käll

I domstolens avgörande har deltagit f.d. rådmannen Anders Enroth och tekniska rådet Mats Käll. Föredragande har varit beredningsjuristen Emma Hagman Rang.